Republica Moldova

PARLAMENTUL

LEGE Nr. LP289/2004
din 22.07.2004

privind indemnizaţiile pentru incapacitate temporară de muncă şi alte prestaţii de asigurări sociale

Publicat : 10.09.2004 în MONITORUL OFICIAL Nr. 168-170 art. 773 Data intrării în vigoare

MODIFICAT

LP25 din 20.02.25, MO135-138/17.03.25 art.131; în vigoare 17.04.25

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Capitolul I

DISPOZIŢII GENERALE

Articolul 1. Obiectul şi sfera de aplicare a prezentei legi

(1) Prezenta lege stabileşte dreptul la prestaţii de asigurări sociale pentru prevenirea, limitarea, înlăturarea riscurilor sociale şi susţinerea financiară a persoanelor îndreptăţite a le primi, în cazul producerii unor astfel de riscuri.

(2) Reglementările prezentei legi se aplică în cazul următoarelor riscuri sociale asigurate: îmbolnăvirea, maternitatea, creşterea copilului şi decesul.

Capitolul II

PRESTAŢIILE DE ASIGURĂRI SOCIALE

Articolul 2. Dreptul la prestaţii de asigurări sociale

(1) Dreptul la prestaţii de asigurări sociale, în condiţiile prezentei legi, se exercită prin sistemul public de asigurări sociale.

(2) La prestaţii de asigurări sociale au dreptul asiguraţii cu domiciliul sau reşedinţa în Republica Moldova şi şomerii cu drept la indemnizație de şomaj (în continuare - *şomeri*).

(3) Persoana are dreptul la prestaţiile de asigurări sociale legate de riscurile sociale de care este asigurată.

(4) Persoanele asigurate au dreptul, în condiţiile prezentei legi, la prestaţii de asigurări sociale şi în cazurile în care riscul asigurat s-a produs în perioada de probă sau în ziua concedierii. În cazul persoanelor angajate în baza contractului individual de muncă pe durată determinată precum şi în cazul lichidării unităţii, dreptul la prestaţii încetează la data încetării contractului, cu excepţia dreptului la indemnizaţie de maternitate şi indemnizaţie pentru incapacitate temporară de muncă survenită în urma unui accident de muncă sau a unei boli profesionale. În cazul încetării contractului individual de muncă pe durată determinată, precum şi în cazul lichidării unităţii în perioada aflării în concediu pentru îngrijirea copilului pînă la împlinirea vîrstei de 3 ani, dreptul la indemnizaţia pentru creşterea copilului se menţine şi după încetarea contractului, cu condiţia că asiguratul nu se angajează la o altă unitate.

(4[1]) Dreptul persoanei asigurate la indemnizațiile prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. a), b) şi g) și art.15 alin. (1) lit. a) se stabilește dacă aceasta pierde, la toate unitățile în care desfășoară activități, venitul asigurat pentru întreaga perioadă a concediului medical.

(4[2]) Dreptul persoanei asigurate la indemnizațiile prevăzute la art.5 alin.(1) lit.d) se stabilește indiferent de realizarea venitului asigurat pentru perioada concediului de maternitate.

(5) Categoriile de persoane asigurate obligatoriu în sistemul public sînt specificate în Legea nr.489-XIV din 8 iulie 1999 privind sistemul public de asigurări sociale.

Articolul 3. Acordurile (convenţiile) internaţionale

Dacă acordurile (convenţiile) internaţionale privind asigurările sociale la care Republica Moldova este parte stabilesc alte dispoziţii decît cele din prezenta lege, se aplică dispoziţiile acestor acorduri (convenţii).

Articolul 4. Sursele de finanţare a prestaţiilor

de asigurări sociale

(1) Plata prestațiilor de asigurări sociale prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. b), c), d), d[1]), d[2]), f), f[1]), g), h) și i) se efectuează integral de la bugetul asigurărilor sociale de stat.

(2) – *abrogat.*

(2[1]) Începînd cu anul 2013, plata indemnizaţiei pentru incapacitate temporară de muncă cauzată de boli obişnuite sau de accidente nelegate de muncă, cu excepţia cazurilor prevăzute la alin. (3) din prezentul articol, se efectuează în modul următor:

a) primele cinci zile calendaristice de incapacitate temporară de muncă se plătesc din mijloacele angajatorului, ale liber-profesionistului ce practică activitate în sectorul justiției, însă nu mai mult de 15 zile cumulative pe parcursul unui an calendaristic în cazul mai multor perioade de incapacitate temporară de muncă. În cazul şomerilor, indemnizaţia pentru incapacitate temporară de muncă se plăteşte din mijloacele bugetului asigurărilor sociale de stat din prima zi;

b) începînd cu a şasea zi calendaristică de incapacitate temporară de muncă, iar în cazul mai multor perioade de incapacitate temporară de muncă – începînd cu prima zi după expirarea celor 15 zile cumulative plătite din mijloacele angajatorului, ale liber-profesionistului ce practică activitate în sectorul justiției, indemnizaţia se plăteşte din mijloacele bugetului asigurărilor sociale de stat.

(3) Plata indemnizaţiei pentru incapacitate temporară de muncă cauzată de tuberculoză, de SIDA, o maladie oncologică sau de apariţia riscului de întrerupere a sarcinii, precum şi plata indemnizaţiei pentru incapacitate temporară de muncă femeilor gravide care se află la evidenţă în instituţiile medico-sanitare, se efectuează integral de la bugetul asigurărilor sociale de stat, începînd cu prima zi calendaristică de incapacitate temporară de muncă.

(4) – *abrogat.*

Articolul 5. Tipurile de prestaţii de asigurări sociale

(1) Asiguraţii din sistemul public de asigurări sociale au dreptul la următoarele prestaţii:

a) indemnizaţie pentru incapacitate temporară de muncă cauzată de boli obişnuite sau de accidente nelegate de muncă;

b) indemnizaţie pentru prevenirea îmbolnăvirilor (carantină);

c) prestaţie pentru recuperarea capacităţii de muncă;

d) indemnizaţie de maternitate;

d[1]) indemnizație unică pentru perioada de încredințare a copilului adoptabil;

d[2]) indemnizația unică pentru copilul adoptat sau luat în plasament în serviciul de tutelă/curatelă;

e) – *abrogată;*

f) indemnizaţie pentru creşterea copilului pînă la împlinirea vîrstei de 3 ani;

f[1]) indemnizația pentru creșterea copilului cu vârsta mai mare de 3 ani adoptat sau luat în plasament în serviciul de tutelă/curatelă;

g) indemnizaţie pentru îngrijirea copilului bolnav;

h) ajutor de deces;

i) indemnizație paternală.

(2) Şomerii au dreptul la prestaţiile prevăzute la alin.(1) lit.a), d) şi h).

(3) Modul de acordare a prestaţiilor de asigurări sociale se stabileşte de Guvern.

(4) Casa Națională de Asigurări Sociale notifică beneficiarii prestațiilor menționate în prezentul articol cu privire la stabilirea indemnizației/prestației conform legislației. Prestațiile menționate în prezentul articol, cu excepția cazului prevăzut la art. 4 alin. (2^1) lit. a), se achită de către prestatorul serviciilor de plată desemnat de beneficiar. Modul de organizare a activităților privind plata prestațiilor se stabilește de Guvern.

Articolul 6. Condiţiile de acordare a prestaţiilor

de asigurări sociale

(1) Asiguraţii au dreptul la prestaţii de asigurări sociale dacă au un stagiu total de cotizare de cel puţin 3 ani.

(2) Asiguraţii care au un stagiu total de cotizare de pînă la 3 ani beneficiază de dreptul la prestaţii de asigurări sociale dacă confirmă un stagiu de cotizare de cel puţin 9 luni în ultimele 24 de luni premergătoare datei producerii riscului asigurat sau datei naşterii copilului/datei emiterii dispoziției de încredințare a copilului adoptabil/datei încuviințării adopției ori emiterii dispoziției de plasament al copilului în serviciu de tutelă/curatelă în cazul riscului asigurat creşterea copilului.

(3) – *abrogat.*

(4) Şomerii beneficiază de prestaţii de asigurări sociale cu condiţia suspendării pentru această perioadă a plăţii indemnizației de şomaj.

(5) Ajutorul de deces se acordă asiguraţilor indiferent de durata stagiului de cotizare.

(5^1) Indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă cauzată de tuberculoză, de SIDA sau de o maladie oncologică se stabilesc indiferent de durata stagiului de cotizare.

(5^2) Indemnizația pentru incapacitatea temporară de muncă cauzată de boli obișnuite sau de accidente nelegate de muncă, plătită din mijloacele angajatorului, a liber-profesionistului ce practică activitate în sectorul justiției se stabilește indiferent de durata stagiului de cotizare.

(6) Femeile asigurate au dreptul la indemnizaţie de maternitate indiferent de durata stagiului de cotizare.

(7) Soţia aflată la întreţinerea soţului asigurat beneficiază de dreptul la indemnizaţie de maternitate în cazul în care soţul confirmă un stagiu de cotizare specificat la alin. (1) sau (2). În cazul înregistrării căsătoriei după producerea riscului asigurat (concediul de maternitate), dreptul la indemnizaţie se stabileşte pentru perioada de la data înregistrării căsătoriei pînă la data expirării concediului de maternitate.

(8) Persoanele care au beneficiat sau beneficiază de prestaţii de asigurări sociale pe teritoriul altui stat nu pot beneficia, în condiţiile prezentei legi, de indemnizaţie pentru acelaşi risc asigurat şi pentru aceeaşi perioadă.

(8[1]) Asiguratul are dreptul la indemnizație lunară pentru creșterea copilului conform uneia dintre opțiunile prevăzute la art. 18 alin. (1), (1[1]) sau (1[3]) dacă confirmă stagiul de cotizare specificat la alin. (1) sau (2) din prezentul articol.

(8[2]) Liber-profesioniștii ce practică activitate în sectorul justiției au dreptul la indemnizație lunară pentru creșterea copilului conform uneia dintre opțiunile prevăzute la art. 18 alin. (1) dacă confirmă stagiul de cotizare specificat la alin. (1) sau (2) din prezentul articol.

(9) Asiguratul care se află în concediu paternal are dreptul la indemnizație paternală, conform art. 18[1], dacă confirmă stagiul de cotizare specificat la alin. (1) sau (2) din prezentul articol.

(10) Liber-profesioniștii ce practică activitate în sectorul justiției au dreptul la indemnizație paternală, conform art. 18[1], dacă confirmă stagiul de cotizare specificat la alin. (1) sau (2) din prezentul articol.

Articolul 7. Baza de calcul al indemnizaţiilor

de asigurări sociale

(1) Baza de calcul al indemnizațiilor de asigurări sociale prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. a), b), d) și g) și art. 15 alin. (1) lit. a) o constituie venitul mediu lunar asigurat realizat în ultimele 12 luni calendaristice premergătoare lunii producerii riscului asigurat, venit din care, la data stabilirii indemnizației, au fost calculate şi plătite contribuţii.

(2) Baza de calcul al indemnizației de asigurări sociale prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. f) o constituie venitul mediu lunar asigurat realizat în ultimele 12 luni calendaristice premergătoare lunii nașterii copilului/lunii încuviințării adopției sau emiterii dispoziției de plasament al copilului în serviciul de tutelă/curatelă, venit din care, la data stabilirii indemnizației, au fost calculate și plătite contribuții de asigurări sociale. Lunile calendaristice ale concediului prenatal se substituie cu același număr de luni calendaristice imediat premergătoare perioadei incluse în calcul.

(2[1]) Baza de calcul al indemnizației de asigurări sociale prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. i) o constituie venitul mediu lunar asigurat realizat la toate unitățile în ultimele 3 luni premergătoare lunii nașterii copilului, iar în cazul adopției – în ultimele 3 luni calendaristice premergătoare lunii încuviințării adopției copilului, venit din care, la data stabilirii indemnizației, au fost calculate și plătite contribuții de asigurări sociale.

(2[2]) Baza de calcul al indemnizației de asigurări sociale prevăzute la art. 5 alin. (1) lit.d[1]) o constituie venitul mediu lunar asigurat realizat în ultimele 12 luni calendaristice premergătoare lunii emiterii dispoziției de încredințare a copilului adoptabil în familia adoptatorului, iar în cazul indemnizațiilor prevăzute la art. 5 alin. (1) lit.d[2]) și f[1]) o constituie venitul mediu lunar asigurat realizat în ultimele 12 luni calendaristice premergătoare lunii încuviințării adopției sau emiterii dispoziției de plasament al copilului în serviciul de tutelă/curatelă, venit din care, la data stabilirii indemnizației, au fost calculate și plătite contribuții de asigurări sociale.

(3) Venitul asigurat pentru lunile incluse în calcul la determinarea bazei de calcul al indemnizațiilor de asigurări sociale prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. a), b), d), d^1), d^2), f), f^1) și g) și la art. 15 alin. (1) lit. a) nu poate depăși suma a 5 salarii medii lunare prognozate pe economie pentru anul respectiv înmulțită la 12 sau la numărul de luni în care persoana a realizat venit asigurat. În cazul în care în calcul se include anul calendaristic incomplet, venitul asigurat se plafonează reieșind din numărul de luni în care a fost realizat venitul asigurat pentru anul respectiv. Salariul mediu lunar prognozat pe economie se aprobă de Guvern.

(3^1) Venitul lunar asigurat pentru liber-profesioniști ce practică activitate în sectorul justiției se determină prin împărțirea a 1/12 a taxei fixe a contribuției de asigurări sociale de stat stabilită pentru anul corespunzător la cota tarifului contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii pentru angajatorii sectorului privat pentru această perioadă. Venitul lunar asigurat determinat se include în calcul în lunile pentru care au fost plătite taxele fixe ale contribuției de asigurări sociale de stat obligatorii stabilite începând cu 1 ianuarie 2021.

(4) Venitul mediu lunar asigurat pentru calculul indemnizațiilor de asigurări sociale prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. a), b), d), d^1), d^2), f), f^1) și g) și la art. 15 alin. (1) lit. a) se determină prin împărțirea la 12 a venitului asigurat realizat la toate unitățile în ultimele 12 luni calendaristice premergătoare lunii producerii riscului asigurat.

(4^1) Venitul mediu lunar asigurat pentru calculul indemnizației de asigurări sociale prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. i) se determină prin împărțirea venitului asigurat realizat la toate unitățile în ultimele 3 luni calendaristice premergătoare lunii nașterii copilului, iar în cazul adopției – în ultimele 3 luni calendaristice premergătoare lunii încuviințării adopției copilului, la numărul de luni în care acesta a fost realizat.

(5) În cazul lipsei integrale a venitului asigurat la toate unitățile în unele și aceleași luni calendaristice sau în toate lunile din perioada celor 12 luni calendaristice incluse în calcul, aceste luni se substituie cu același număr de luni calendaristice consecutive imediat premergătoare perioadei incluse în calcul în care s-a realizat venit asigurat. Perioada de substituire este de cel mult 36 de luni calendaristice consecutive.

(6) În cazul în care persoana asigurată, pe parcursul celor 12 luni calendaristice premergătoare lunii survenirii riscului asigurat, nu a realizat venit asigurat din motiv de concediu de maternitate şi/sau de concediu pentru îngrijirea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani, şi/sau de concedii prevăzute la art. 127 din Codul muncii nr. 154/2003, cuantumul indemnizațiilor prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. d), d^1), d^2), f) şi f^1) se stabilește din baza de calcul în al cărei temei s-au calculat aceste indemnizații pentru copilul precedent sau din baza de calcul al celuilalt soț. În cazul în care persoana asigurată, pe parcursul celor 12 luni calendaristice premergătoare lunii survenirii riscului asigurat, a realizat venit asigurat, cuantumul indemnizațiilor prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. d), d^1), d^2), f) şi f^1) se stabilește din baza de calcul în al cărei temei s-au calculat aceste indemnizații pentru copilul precedent sau din baza de calcul în temeiul prevederilor art. 7, care va determina un cuantum mai mare al indemnizației.

(6^1) În cazul în care liber-profesionistul ce practică o activitate în sectorul justiției, pe parcursul celor 12 luni calendaristice premergătoare lunii survenirii riscului asigurat, nu

a achitat taxa fixă a contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii din motivul că a beneficiat de indemnizație de maternitate și/sau de indemnizație lunară pentru creșterea copilului, şi/sau de indemnizaţiile prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. d^1), d^2) şi f^1), cuantumul indemnizațiilor se stabilește din baza de calcul în al cărei temei s-au calculat aceste indemnizații pentru copilul precedent sau din baza de calcul al celuilalt soț. În cazul în care liber-profesionistul ce practică o activitate în sectorul justiției, pe parcursul celor 12 luni calendaristice premergătoare lunii survenirii riscului asigurat, a achitat taxa fixă a contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii, cuantumul indemnizațiilor prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. d), d^1), d^2), f) şi f^1) se stabilește din baza de calcul în al cărei temei s-au calculat aceste indemnizații pentru copilul precedent sau din baza de calcul în temeiul prevederilor art. 7, care va determina un cuantum mai mare al indemnizației.

(7) Baza de calcul al indemnizației de maternitate pentru femeile asigurate, precum și al indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă cauzată de tuberculoză, de SIDA sau de o maladie oncologică, care nu se încadrează în niciuna dintre condițiile prevăzute la art. 6 alin. (1) și (2) din prezenta lege o constituie 35% din salariul mediu lunar prognozat, stabilit de Guvern, pentru anul în care s-a produs riscul asigurat.

(8) Baza de calcul al indemnizației de maternitate acordate soției aflate la întreținerea soțului asigurat o constituie venitul mediu lunar asigurat al soțului, determinat în condițiile prezentului articol.

(9) În cazul lipsei bazei de calcul pentru stabilirea indemnizației pentru creșterea copilului pînă la împlinirea vîrstei de 3 ani, cuantumul indemnizației reprezintă cuantumul indemnizației minime lunare pentru creșterea copilului în cazul persoanei asigurate, determinate în modul stabilit de Guvern.

(10) În cazul persoanelor asigurate pentru care lipsește baza de calcul la stabilirea indemnizațiilor prevăzute la art. 5 alin. (l) lit. a), b), d) și g) și art. 15 alin.(1) lit. a), baza de calcul o constituie 35% din salariul mediu lunar prognozat, stabilit de Guvern, pentru anul în care s-a produs riscul asigurat.

(11) Baza de calcul al indemnizaţiilor prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. a) şi d) pentru şomeri o constituie cuantumul lunar al indemnizației de şomaj la data producerii riscului asigurat.

(12) Venitul asigurat se include în calcul în lunile pentru care a fost calculat.

(13) Indemnizațiile prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. a), b), d), d^1), d^2), g) și i) și la art. 15 alin. (1) lit. a) se calculează și se plătesc pentru zile calendaristice. Venitul asigurat pentru o zi calendaristică se determină prin împărțirea venitului mediu lunar asigurat, calculat în conformitate cu prevederile prezentului articol, la numărul de zile calendaristice din luna pentru care se plătește indemnizația.

(14) Indemnizațiile prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. a), b), d), d^1), d^2), f), f^1), g) și i) și la art. 15 alin. (1) lit. a), stabilite în conformitate cu prezenta lege, nu se recalculează, cu excepția cazurilor de modificare a legislației privind modul de salarizare sau în baza hotărârii judecătorești.

(15) Baza de calcul al indemnizației prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. a) stabilite din contul angajatorului o constituie salariu mediu al angajatului, determinat în modul stabilit de Guvern.

Articolul 8. Confirmarea dreptului la indemnizaţie

pentru incapacitate temporară de muncă

Dreptul la indemnizaţie pentru incapacitate temporară de muncă se confirmă prin certificat de concediu medical, întocmit în modul aprobat de Guvern.

Articolul 9. Perioada pentru care se acordă indemnizaţie

pentru incapacitate temporară de muncă

(1) Perioada pentru care se acordă indemnizaţie pentru incapacitate temporară de muncă este de cel mult 180 de zile în cursul unui an calendaristic. Plata indemnizaţiei se efectuează în condiţiile art. 4.

(2) – *abrogat.*

(3) Șomerilor, în perioada de acordare a indemnizației de șomaj, indemnizația pentru incapacitatea temporară de muncă se acordă pentru o perioadă de pînă la 30 de zile în cursul unui an calendaristic.

(4) Perioada pentru care se acordă indemnizaţie pentru incapacitate temporară de muncă tuturor beneficiarilor ce cad sub incidenţa prezentei legi, în caz de tuberculoză, SIDA şi maladie oncologică, este de cel mult un an pe parcursul ultimilor 2 ani.

(5) Indemnizaţia pentru incapacitate temporară de muncă a femeii gravide se acordă pe durata concediului medical fără restricţii.

(6) Pentru cazurile neîntrerupte de incapacitate temporară de muncă, cu trecere dintr-un an calendaristic în altul, calculul zilelor se efectuează pentru toată perioada, începînd cu prima zi de incapacitate temporară de muncă.

Articolul 10. Dreptul la prelungirea perioadei pentru

care se acordă indemnizaţie pentru

incapacitate temporară de muncă

(1) Medicul curant propune încadrarea în grad de dizabilitate în cazul în care bolnavul nu a fost recuperat la expirarea perioadei pentru care se acordă indemnizaţie pentru incapacitate temporară de muncă, stabilită în conformitate cu prezenta lege. În cazul în care măsurile de tratament şi reabilitare nu s-au soldat cu ameliorarea stării de sănătate, boala sau trauma are o evoluţie îndelungată şi/sau au apărut semne de dizabilitate cu pierderea capacităţii de muncă, trimiterea bolnavului la expertizare se efectuează indiferent de durata concediului medical.

(2) În situaţii temeinic motivate privind posibilitatea recuperării, medicul curant decide prelungirea concediului medical peste 180 de zile, în scopul evitării încadrării în grad de dizabilitate şi al menţinerii asiguratului în activitate. Prelungirea concediului medical peste 180 de zile se face pentru cel mult 30 de zile, în funcție de evoluția cazului și de rezultatele acțiunilor de recuperare.

(3) – *abrogat.*

(4) – *abrogat.*

(5) În cazul prelungirii concediului medical peste 180 de zile, indemnizaţia pentru incapacitate temporară de muncă se acordă pentru întreaga perioadă de concediu medical prelungit.

Articolul 11. Plata indemnizaţiei în cazul încadrării

în grad de dizabilitate

În cazul în care CNDDCM a decis încadrarea în grad de dizabilitate, indemnizaţia pentru incapacitate temporară de muncă se plăteşte pînă la data la care persoanei i s-a stabilit grad de dizabilitate, fără a se depăşi perioada maximă pentru care se acordă indemnizaţie, prevăzută de prezenta lege.

Articolul 12. Dreptul la indemnizaţii de asigurări

sociale în anumite situaţii

(1) Indemnizaţiile prevăzute la art.5 alin. (1) lit. a), d) și g) şi art. 15 alin. (1) lit. a) se acordă şi în cazul în care incapacitatea temporară de muncă a survenit în timpul concediului de odihnă anual. Concediul se prelungeşte cu durata incapacităţii temporare de muncă ce a decurs în interiorul său.

(2) Nu se acordă indemnizaţiile prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. a), b), d) şi g) şi art. 15 alin. (1) lit. a) pentru zilele în care asiguratul s-a aflat în concediu neplătit la toate unitățile, pentru perioada suspendării contractului individual de muncă şi altor contracte în vederea executării de lucrări sau prestării de servicii.

(3) Nu se acordă indemnizațiile prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. a), b) și g) și art. 15 alin.(1) lit. a) în perioada în care asiguratul se află în concediul pentru îngrijirea copilului pînă la împlinirea vîrstei de 3 ani. Norma dată nu se aplică persoanelor care își reiau activitatea de muncă, cu excepția normelor prevăzute la alin. (4) din prezentul articol.

(4) În cazul persoanelor care își reiau activitatea de muncă și beneficiază de indemnizație pentru creșterea/îngrijirea copilului, indemnizația pentru îngrijirea acestui copil bolnav nu se acordă. Această normă nu se aplică indemnizațiilor pentru îngrijirea altor copii bolnavi ai persoanei asigurate.

Articolul 13. Cuantumul indemnizaţiei pentru

incapacitate temporară de muncă

(1) Cuantumul lunar al indemnizaţiei pentru incapacitate temporară de muncă se stabileşte diferenţiat, în funcţie de durata stagiului de cotizare, după cum urmează:

a) 60% din baza de calcul stabilită conform art.7 - în cazul unui stagiu de cotizare de pînă la 5 ani;

b) 70% din baza de calcul stabilită conform art.7 - în cazul unui stagiu de cotizare cuprins între 5 şi 8 ani;

c) 90% din baza de calcul stabilită conform art.7 - în cazul unui stagiu de cotizare de peste 8 ani.

(2) Cuantumul indemnizaţiei pentru incapacitate temporară de muncă cauzată de tuberculoză, SIDA sau de o maladie oncologică este de 100% din baza de calcul stabilită conform art.7.

(3) Cuantumul lunar al indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă plătite din mijloacele angajatorului se stabilește în proporție de 75% din salariul mediu al angajatului, determinat în modul stabilit de Guvern.

(4) Cuantumul lunar al indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă plătite din mijloacele liber-profesionistului ce practică activitate în sectorul justiției se stabilește în proporție de 75% din salariul mediu lunar prognozat pe economie, stabilit de Guvern, pentru anul în care s-a produs riscul asigurat.

Articolul 14. Indemnizaţia pentru prevenirea îmbolnăvirilor

(1) În scopul prevenirii îmbolnăvirilor, asiguratul are dreptul la indemnizaţie pentru carantină.

(2) Indemnizaţia pentru carantină se acordă asiguratului căruia i se interzice să-şi continue activitatea din cauza carantinei, pe o durată stabilită prin certificat de concediu medical, întocmit conform legislaţiei în vigoare.

(3) Indemnizaţia pentru prevenirea îmbolnăvirilor se stabileşte în condiţiile şi în cuantumurile prevăzute la art.13 alin.(1).

(4) Indemnizaţia pentru carantină nu se acordă pentru zilele în care asiguratul s-a aflat în concediul neplătit, în concediul pentru îngrijirea copilului pînă la împlinirea vîrstei de 3 ani şi pentru perioada suspendării contractului individual de muncă. Norma dată nu se aplică persoanelor care îşi reiau activitatea de muncă.

Articolul 15. Prestaţiile pentru recuperarea

capacităţii de muncă

(1) În scopul recuperării capacităţii de muncă, asiguratul are dreptul la:

a) indemnizaţie pentru incapacitate temporară de muncă în legătură cu protezare ortopedică;

b) tratament balneosanatorial.

(2) Indemnizaţia pentru incapacitate temporară de muncă în legătură cu protezare ortopedică se acordă, în cazul în care asiguratul este internat în staţionar pentru protezare şi/sau pentru intervenţie ortopedică, pe toată perioada de aflare în staţionar.

(3) Modul de acordare a biletelor de tratament balneosanatorial se stabileşte de Guvern.

(4) Indemnizația pentru incapacitatea temporară de muncă în legătură cu protezare ortopedică nu se acordă pentru zilele în care asiguratul s-a aflat în concediu neplătit, în concediu pentru îngrijirea copilului pînă la împlinirea vîrstei de 3 ani și pentru perioada suspendării contractului individual de muncă. Norma dată nu se aplică persoanelor care își reiau activitatea de muncă.

Articolul 16. Indemnizaţia de maternitate

(1) Asiguratele, soţiile aflate la întreţinerea soţilor asiguraţi şi şomerele care s-au aflat la evidenţă în instituţiile medico-sanitare din Republica Moldova, care au dreptul la concediu de maternitate, ce include concediul prenatal şi concediul postnatal, beneficiază de indemnizaţie de maternitate.

(2) Indemnizaţia de maternitate se acordă integral la a 30-a săptămînă de sarcină, pe o perioadă de 126 de zile calendaristice, iar în cazul naşterilor complicate ori al naşterii a doi copii – de 140 de zile calendaristice. În cazul sarcinilor cu 3 şi mai mulţi feţi, îndemnizaţia de maternitate se acordă la termenul de 24 de săptămîni de sarcină pe o perioadă de 182 de zile calendaristic.

(3) În cazul în care copilul se naşte mort sau moare în perioada concediului postnatal, indemnizaţia de maternitate se acordă pentru perioada stabilită, potrivit alin.(2).

(4) Cuantumul lunar al indemnizaţiei de maternitate este de 100% din baza de calcul stabilită conform art.7.

(5) – *abrogat.*

(6) Soţia care se află la întreţinerea soţului asigurat beneficiază de indemnizaţie de maternitate dacă, la data acordării concediului de maternitate, nu este angajată în cîmpul muncii.

(7) Indemnizația de maternitate se calculează din venitul asigurat al unuia dintre soți, care va determina un cuantum mai mare al indemnizației de maternitate.

(8) Pentru perioada concediului de maternitate care se suprapune cu perioada în care femeia a realizat un venit asigurat, indemnizația de maternitate se plătește.

Articolul 17. – *abrogat.*

Articolul 18. Indemnizaţia pentru creşterea copilului

(1) Unul dintre părinții asigurați care îndeplinește condițiile de realizare a stagiului de cotizare prevăzute la art. 6 alin. (1) sau (2) are dreptul la indemnizație lunară pentru creșterea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani conform următoarelor opțiuni:

a) din ziua următoare datei expirării concediului de maternitate și până la data împlinirii vârstei de 3 ani a copilului;

b) din ziua următoare datei expirării concediului de maternitate pentru o perioadă de 24 de luni. Pentru perioada după expirarea celor 24 de luni și până la împlinirea vârstei de 3 ani a copilului, indemnizația lunară pentru creșterea copilului nu se acordă;

c) din ziua următoare datei expirării concediului de maternitate pentru o perioadă de 12 luni. Pentru perioada după expirarea celor 12 luni și până la împlinirea vârstei de 3 ani a copilului, indemnizația lunară pentru creșterea copilului nu se acordă.

În cazul în care femeia asigurată nu beneficiază de indemnizație de maternitate, indemnizația lunară pentru creșterea copilului se stabilește de la data nașterii copilului, cu excepția cazurilor de adopție sau plasament al copilului în serviciul de tutelă/curatelă, când indemnizația lunară pentru creșterea copilului se stabilește de la data emiterii deciziei de adopție sau plasament al copilului în serviciul de tutelă/curatelă.

(1^1) Persoana asigurată (bunicul, bunica sau o altă rudă care se ocupă nemijlocit de îngrijirea copilului) care îndeplinește condițiile de realizare a stagiului de cotizare prevăzute la art. 6 alin. (1) sau (2) și se află în concediu pentru îngrijirea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani, la toate unitățile în care desfășoară activități, are dreptul, la cerere, la o indemnizație lunară pentru creșterea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani conform următoarelor opțiuni:

a) de la data acordării concediului pentru îngrijirea copilului și până la data la care copilul împlinește vârsta de 3 ani;

b) de la data acordării concediului pentru îngrijirea copilului pentru o perioadă de 24 de luni. Pe perioada concediului pentru îngrijirea copilului, după expirarea celor 24 de luni de concediu și până la data la care copilul împlinește vârsta de 3 ani, indemnizația lunară pentru creșterea copilului nu se acordă;

c) de la data acordării concediului pentru îngrijirea copilului pentru o perioadă de 12 luni. Pe perioada concediului pentru îngrijirea copilului, după expirarea celor 12 luni de concediu și până la data la care copilul împlinește vârsta de 3 ani, indemnizația lunară pentru creșterea copilului nu se acordă.

În cazul în care data acordării concediului pentru îngrijirea copilului diferă de la o unitate la alta, indemnizația se stabilește din data la care acest concediu a fost acordat ultima oară.

Opţiunea solicitată iniţial prin cererea de stabilire a indemnizaţiei lunare pentru creşterea copilului, depusă la organul de asigurări sociale, nu poate fi modificată ulterior.

(1^2) Liber-profesioniștii ce practică o activitate în sectorul justiției au dreptul la

indemnizație lunară pentru creșterea copilului, conform opțiunilor prevăzute la alin. (1), din ziua următoare datei de expirare a concediului de maternitate. În cazul în care femeia liber-profesionistă nu beneficiază de indemnizație de maternitate, indemnizația lunară pentru creșterea copilului se stabilește de la data nașterii copilului, cu excepția cazurilor de adopție sau de plasament al copilului în serviciul de tutelă/curatelă, când indemnizația lunară pentru creșterea copilului se stabilește de la data emiterii deciziei de adopție sau de plasament al copilului în serviciul de tutelă/curatelă.

(1^3) Persoana asigurată care a adoptat un copil sau l-a luat în plasament în serviciul de tutelă/curatelă până la împlinirea vârstei de 3 ani și care îndeplinește condițiile de realizare a stagiului de cotizare prevăzute la art. 6 alin. (1) sau (2) are dreptul, la cerere, la o indemnizație lunară pentru creșterea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani conform următoarelor opțiuni:

a) din ziua încuviințării adopției sau a emiterii dispoziției de plasament al copilului în serviciul de tutelă/curatelă și până la data la care copilul împlinește vârsta de 3 ani, dar nu mai puțin de 6 luni calendaristice;

b) din ziua încuviințării adopției sau a emiterii dispoziției de plasament al copilului în serviciul de tutelă/curatelă, pentru o perioadă de 24 de luni. Pe perioada de după expirarea celor 24 de luni și până la data la care copilul împlinește vârsta de 3 ani, indemnizația lunară pentru creșterea copilului nu se acordă;

c) din ziua încuviințării adopției sau a emiterii dispoziției de plasament al copilului în serviciul de tutelă/curatelă, pentru o perioadă de 12 luni. Pe perioada de după expirarea celor 12 luni și până data la care copilul împlinește vârsta de 3 ani, indemnizația lunară pentru creșterea copilului nu se acordă.

În cazul în care persoana asigurată care a adoptat un copil sau l-a luat în plasament în serviciul de tutelă/curatelă a beneficiat de concediu plătit pe o perioadă de până la 90 de zile calendaristice, indemnizația lunară pentru creșterea copilului se acordă de la data următoare datei de expirare a acestui concediu.

Opţiunea solicitată iniţial prin cererea de stabilire a indemnizaţiei lunare pentru creşterea copilului, depusă la organul de asigurări sociale, nu poate fi modificată ulterior.

(1^4) Pentru unul și același copil se stabilește o singură indemnizație pentru creșterea copilului.

(2) Are dreptul la indemnizaţie lunară pentru creşterea copilului una dintre următoarele persoane asigurate: unul dintre părinţi, bunicul, bunica sau o altă rudă care se ocupă nemijlocit de îngrijirea copilului, sau tutorele, dacă aceștia îndeplinesc condiţiile de realizare a stagiului de cotizare prevăzute la art. 6 alin. (1) sau (2).

(3) În cazul în care beneficiarul de indemnizație lunară pentru creșterea copilului, specificat la alin. (1^1) din prezentul articol, se angajează, își reia activitatea de muncă, se eliberează înainte de expirarea concediului pentru îngrijirea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani ori desfășoară activități în scopul obținerii de venit, indemnizația stabilită se suspendă și se stabilește, la cerere, uneia dintre persoanele menționate la alin. (2) din

prezentul articol, dacă întrunește condițiile prevăzute la art. 6 alin. (1) sau (2).

(4) - *abrogat.*

(5) În cazul copiilor gemeni, tripleți sau multipleți, de dreptul la indemnizaţie pentru creşterea copilului beneficiază, la cerere, opţional: concomitent ambii părinţi sau concomitent două persoane asigurate menţionate la alin. (2). Fiecare asigurat beneficiază de dreptul la indemnizaţie/ indemnizaţii pentru copilul/copiii de care îngrijeşte nemijlocit. Pentru unul şi acelaşi copil se stabileşte o singură indemnizaţie.

(6) Cuantumul lunar al indemnizației pentru creșterea copilului constituie:

a) 30% din baza de calcul stabilită la art. 7 pentru fiecare copil, dar nu mai puțin decît cuantumul indemnizației minime lunare pentru creșterea copilului a persoanei asigurate, determinate în modul stabilit de Guvern, în cazul solicitării opțiunii prevăzute la alin.(1) lit. a), alin. (1^1) lit. a) sau alin. (1^3) lit. a) din prezentul articol;

b) 60% din baza de calcul stabilită la art. 7 pentru fiecare copil, dar nu mai puțin decât cuantumul dublu al indemnizației minime lunare pentru creșterea copilului a persoanei asigurate, determinate în modul stabilit de Guvern, pentru primele 12 luni de la data acordării inițiale a indemnizației și 30% din baza de calcul stabilită la art.7 pentru fiecare copil pentru următoarele 12 luni, dar nu mai puțin decât cuantumul indemnizației minime lunare pentru creșterea copilului a persoanei asigurate, determinate în modul stabilit de Guvern, în cazul solicitării opțiunii prevăzute la alin. (1) lit. b), alin. (1^1) lit. b) sau alin. (1^3) lit. b) din prezentul articol;

c) 90% din baza de calcul stabilită la art.7 pentru fiecare copil, dar nu mai puțin decât cuantumul triplu al indemnizației minime lunare pentru creșterea copilului a persoanei asigurate, determinate în modul stabilit de Guvern, pentru primele 12 luni de la data acordării inițiale a indemnizației, în cazul solicitării opțiunii prevăzute la alin. (1) lit. c), alin. (1^1) lit. c) sau alin. (1^3) lit. c) din prezentul articol.

(7) Indemnizația lunară pentru creșterea copilului se acordă de Casa Națională de Asigurări Sociale, conform opțiunii prevăzute la alin. (1) lit. a), mamei asigurate, iar în cazul în care mama nu întrunește condițiile de acordare a indemnizației menționate – tatălui asigurat, din oficiu, în baza datelor disponibile în resursele informaționale de stat, consumate prin intermediul platformei de interoperabilitate.

Opţiunea stabilită din oficiu poate fi modificată o singură dată, la cererea beneficiarului, depusă până la data la care copilul împlinește vârsta de un an.

În cazul în care indemnizația lunară pentru creșterea copilului stabilită pentru un beneficiar a fost suspendată și, ulterior, acordată unei alte persoane asigurate menționate la alin. (2), opțiunea stabilită din oficiu nu se modifică.

(8) În cazul persoanelor asigurate menționate la alin. (1), (1^2) şi (1^3), indemnizația lunară pentru creșterea copilului se calculează din venitul asigurat al unuia dintre soți, care va determina un cuantum mai mare al indemnizației lunare pentru creșterea copilului.

În cazul persoanelor asigurate menţionate la alin.(1^1), indemnizaţia lunară pentru creșterea copilului se calculează din venitul asigurat al solicitantului de indemnizaţie lunară pentru creșterea copilului.

Articolul 18^1. Indemnizația paternală

(1) Dreptul la indemnizaţie paternală pentru îngrijirea copilului nou-născut sau adoptat se acordă tatălui asigurat în sistemul public de asigurări sociale, angajat în baza contractului individual de muncă sau aflat în raport de serviciu în baza actului administrativ, precum și liber-profesionistului ce practică activitate în sectorul justiției, cu domiciliul sau reşedinţa în Republica Moldova.

(2) Condiţiile de stabilire a indemnizaţiei paternale:

a) tatălui copilului nou-născut i s-a acordat, la cerere, concediu paternal la toate unitățile în care desfășoară activități în primele 12 luni de la data nașterii copilului;

b) tatăl copilului nou-născut a solicitat stabilirea indemnizaţiei paternale în termen de 12 luni de la data nașterii copilului;

c) tatăl copilului nou-născut a realizat un venit asigurat în ultimele 3 luni premergătoare lunii naşterii copilului.

(2^1) Condițiile de stabilire a indemnizației paternale pentru tatăl copilului adoptat:

a) tatălui copilului adoptat i s-a acordat, la cerere, concediu paternal la toate unitățile în care desfășoară activități în primele 12 luni din data încuviințării adopției;

b) tatăl copilului adoptat a solicitat stabilirea indemnizației paternale în termen de 12 de luni din data încuviințării adopției;

c) tatăl copilului adoptat a realizat un venit asigurat în ultimele 3 luni premergătoare lunii încuviințării adopției copilului.

(3) Condițiile de stabilire a indemnizației paternale pentru tatăl liber-profesionist ce practică activitate în sectorul justiției:

a) indemnizația paternală se stabilește de la data nașterii copilului pe o perioadă de 15 zile calendaristice fără condiția aflării în concediu paternal;

b) tatăl copilului nou-născut a solicitat stabilirea indemnizației paternale în termen de 12 luni de la data nașterii copilului;

c) tatăl copilului nou-născut a achitat taxa fixă a contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii, stabilită începând cu 1 ianuarie 2021, cel puțin o lună în ultimele 3 luni calendaristice premergătoare lunii nașterii copilului.

(3^1) Condițiile de stabilire a indemnizației paternale pentru tatăl liber-profesionist ce practică activitate în sectorul justiției care a adoptat un copil:

a) indemnizația paternală se stabilește din data încuviințării adopției copilului pe o perioadă de 15 zile calendaristice fără condiția aflării în concediu paternal;

b) tatăl copilului adoptat a solicitat stabilirea indemnizației paternale în termen de 12 luni din data încuviințării adopției;

c) tatăl copilului adoptat a achitat taxa fixă a contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii, stabilită începând cu 1 ianuarie 2021, cel puțin o lună în ultimele 3 luni calendaristice premergătoare lunii încuviințării adopției copilului.

(4) Cuantumul indemnizației paternale constituie 100% din baza de calcul stabilită la art.7.

(5) Indemnizația paternală se acordă pentru o perioadă de 15 zile calendaristice. Indemnizația paternală poate fi acordată integral sau divizată în până la 3 fracțiuni, fiecare câte cel puțin 5 zile calendaristice.

(6) Cuantumul indemnizației paternale se stabilește proporțional cu numărul efectiv de zile de concediu paternal de care a beneficiat tatăl copilului.

(7) Plata indemnizației paternale se efectuează pentru fiecare fracțiune de concediu paternal de care beneficiază tatăl copilului.

Articolul 18^{2}. Indemnizația unică pentru perioada

de încredințare a copilului adoptabil

și indemnizația unică pentru copilul

adoptat sau luat în plasament

în serviciul de tutelă/curatelă

(1) Asiguratul care îndeplinește condițiile de realizare a stagiului de cotizare prevăzute la art. 6 alin. (1) sau (2) are dreptul la o indemnizație unică pentru perioada de încredințare a copilului adoptabil, indicată în dispoziția autorității tutelare teritoriale de încredințare, dar nu mai puțin de 60 de zile și nu mai mult de 90 de zile.

(2) Asiguratul care a adoptat un copil sau l-a luat în plasament în serviciul de tutelă/curatelă și se află în concediu plătit cu durata de până la 90 de zile la toate unitățile în care desfășoară activități are dreptul la indemnizație unică pentru copilul adoptat sau luat în plasament în serviciul de tutelă/curatelă pe perioada acordării concediului dacă îndeplinește condițiile de realizare a stagiului de cotizare prevăzute la art. 6 alin. (1) sau (2). În cazul în care data acordării concediului diferă de la o unitate la alta, indemnizația se stabilește din data ultimei acordări a acestuia.

(3) Cuantumul indemnizației unice pentru perioada de încredințare a copilului adoptabil constituie 60% din baza de calcul stabilită la art. 7.

(4) Indemnizația unică pentru perioada de încredințare a copilului adoptabil în

vederea adaptării copilului cu adoptatorul și a constatării compatibilității acestora se achită pentru perioada indicată în dispoziția autorității tutelare teritoriale de încredințare, indiferent de perioada efectivă în care asiguratul s-a aflat în concediu, dar nu mai puțin de 60 de zile și nu mai mult de 90 de zile.

(5) Cuantumul indemnizației unice pentru copilul adoptat sau luat în plasament în serviciul de tutelă/curatelă constituie 100% din baza de calcul stabilită la art. 7.

(6) Indemnizația unică pentru perioada de încredințare a copilului adoptabil și indemnizația unică pentru copilul adoptat sau luat în plasament în serviciul de tutelă/curatelă se calculează din venitul asigurat al unuia dintre soți, care va determina un cuantum mai mare al indemnizației.

(7) În cazul liber-profesioniștilor ce practica activitate in sectorul justiției care îndeplinesc condițiile de realizare a stagiului de cotizare prevăzute la art. 6 alin. (1) sau (2), indemnizația unică pentru copilul adoptat sau luat în plasament în serviciul de tutelă/curatelă se stabilește pentru 90 de zile calendaristice de la data încuviințării adopției sau emiterii dispoziției de plasament al copilului în serviciul de tutelă/curatelă.

Articolul 18[3]. Indemnizația lunară pentru creșterea

copilului cu vârsta mai mare de 3 ani

adoptat sau luat în plasament în

serviciul de tutelă/curatelă

(1) Asiguratul care a adoptat un copil cu vârsta mai mare de 3 ani sau l-a luat în plasament în serviciul de tutelă/curatelă și se află în concediu de îngrijire a copilului de până la 6 luni la toate unitățile în care desfășoară activități are dreptul la indemnizație lunară pentru creșterea copilului cu vârsta mai mare de 3 ani pe perioada acordării concediului.

(2) În cazul în care data acordării concediului pentru îngrijirea copilului adoptat sau luat în plasament în serviciul de tutelă/curatelă diferă de la unitate la alta, indemnizația se stabilește din data ultimei acordări a acestuia.

(3) Pentru unul și același copil se stabilește o singură indemnizație.

(4) În cazul în care beneficiarul de indemnizație lunară pentru creșterea copilului cu vârsta mai mare de 3 ani adoptat sau luat în plasament în serviciul de tutelă/curatelă se angajează, își reia activitatea de muncă, se eliberează înainte de expirarea concediului pentru îngrijirea copilului adoptat sau plasat în serviciul de tutelă/curatelă ori desfășoară activități în scopul obținerii de venit, indemnizația stabilită nu se suspendă.

(5) În cazul în care asiguratul adoptă doi sau mai mulți copii frați sau îi ia în plasament în serviciul de tutelă/curatelă, de dreptul la indemnizație lunară beneficiază, la cerere, concomitent ambii părinți asigurați. Fiecare asigurat beneficiază de dreptul la indemnizație pentru copilul de care îngrijește nemijlocit. Pentru unul și același copil se

stabilește o singură indemnizație.

(6) Cuantumul indemnizației lunare pentru creșterea copilului cu vârsta mai mare de 3 ani adoptat sau luat în plasament în serviciul de tutelă/curatelă constituie 60% din baza de calcul stabilită la art. 7.

(7) Indemnizația lunară pentru creșterea copilului cu vârsta mai mare de 3 ani adoptat sau luat în plasament în serviciul de tutelă/curatelă se calculează din venitul asigurat al unuia dintre soți, care va determina un cuantum mai mare al indemnizației.

(8) În cazul liber-profesioniștilor ce practică activitate în sectorul justiției care îndeplinesc condițiile de realizare a stagiului de cotizare prevăzute la art. 6 alin. (1) sau (2), indemnizația lunară se stabilește pentru 6 luni de la data încuviințării adopției sau emiterii dispoziției de plasament al copilului în serviciul de tutelă/curatelă. În cazul în care liber-profesionistul ce practica activitate în sectorul justiției a beneficiat de indemnizația prevăzută la art. 18^{2} alin. (2), indemnizația pentru creșterea copilului cu vârsta mai mare de 3 ani adoptat sau luat în plasament în serviciul de tutelă/curatelă se stabilește începând cu ziua următoare datei încheierii perioadei de beneficiere de indemnizația respectivă.

Articolul 19. Indemnizaţia pentru îngrijirea

copilului bolnav

(1) Indemnizaţia pentru îngrijirea copilului bolnav în vîrstă de pînă la 10 ani, iar în cazul copilului care suferă de maladie oncologică şi al copilului cu dizabilitate pentru afecţiuni intercurente - pînă la împlinirea vîrstei de 18 ani se acordă în bază de certificat de concediu medical, întocmit în condiţiile legislaţiei în vigoare.

(1^{1}) Dreptul la indemnizaţie se acordă, opţional: mamei, tatălui sau tutorelui. În cazul în care mama, tata sau tutorele, din motive întemeiate, confirmate documentar, nu pot îngriji copilul bolnav în vîrstă de pînă la 10 ani, copilul care suferă de maladie oncologică în vîrstă de pînă la 18 ani sau copilul cu dizabilitate în vîrstă de pînă la 18 ani, indemnizaţia se acordă altor persoane asigurate, opţional: altui membru de familie, bunicului, bunicii.

(1^{2}) Indemnizaţia pentru îngrijirea copilului bolnav nu se acordă pentru zilele în care asiguratul s-a aflat în concediul neplătit, în concediul pentru îngrijirea acestui copil pînă la împlinirea vîrstei de 3 ani şi pentru perioada suspendării contractului individual de muncă la toate unitățile.

(2) Cuantumul indemnizaţiei pentru îngrijirea copilului bolnav se stabileşte în conformitate cu art.13 alin.(1).

(3) Indemnizația pentru îngrijirea copilului bolnav se acordă asiguratului și în perioada concediului anual.

Articolul 20. Perioada pentru care se acordă indemnizaţie

pentru îngrijirea copilului bolnav

(1) Perioada pentru care se acordă indemnizaţie pentru îngrijirea copilului bolnav este de cel mult 14 zile calendaristice în cazul acordării asistenţei medicale de ambulatoriu şi de cel mult 30 de zile calendaristice în cazul acordării asistenţei medicale în staţionar pentru perioada în care copilul necesită îngrijire, dar nu mai mult de 60 de zile cumulative într-un an calendaristic pentru fiecare copil.

(2) În cazul în care copilul suferă de boli contagioase, este imobilizat într-un aparat ghipsat ori este supus unor intervenţii chirurgicale, suferă de maladie oncologică, tuberculoză, SIDA, durata concediului medical se stabileşte de către consiliul medical consultativ, iar indemnizaţia se acordă pentru perioada integrală a concediului medical.

Articolul 21. Ajutorul de deces

(1) În caz de deces al persoanei, indiferent de durata stagiului de cotizare realizat, de ajutor de deces beneficiază o singură persoană, care prezintă actul de înregistrare a decesului, eliberat de organul abilitat al Republicii Moldova.

(2) – *abrogat.*

(3) – *abrogat.*

(4) Ajutorul de deces se acordă o singură dată, în sumă fixă.

(5) Cuantumul ajutorului de deces se stabileşte anual prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat.

Articolul 22. Plata indemnizaţiei pentru incapacitate

temporară de muncă în cazul falimentului

angajatorului

În cazul falimentului angajatorului, indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă, ce a început să curgă anterior acestei situații, se plătește analogic salariului, în temeiul art. 43 din Legea insolvabilității nr. 149/2012, din contul bugetului asigurărilor sociale de stat.

Articolul 23. Acordarea indemnizaţiilor de asigurări

sociale persoanelor care desfăşoară

activităţi în mai multe unităţi

Pentru persoana care desfășoară/a desfășurat activităţi în mai multe unităţi, în fiecare fiind asigurată conform legislaţiei, indemnizaţiile de asigurări sociale prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. a), b), d), d^1), d^2), f), f^1), g) şi i) şi art. 15 alin. (1) lit. a) se calculează în funcţie de venitul total asigurat, calculat în conformitate cu art.7.

Articolul 24. Calculul şi plata prestaţiilor de asigurări

sociale

Modul de organizare a activităţilor privind calculul şi plata prestaţiilor de asigurări sociale se stabileşte de către Guvern.

Articolul 25. Termenele de plată a indemnizațiilor

de asigurări sociale

Termenele de plată a prestațiilor de asigurări sociale se stabilesc de Guvern.

Articolul 26. Persoanele cărora li se plăteşte

indemnizaţie de asigurări sociale

(1) Indemnizaţia de asigurări sociale se plăteşte beneficiarului sau reprezentantului legal.

(2) Indemnizaţia de asigurări sociale stabilită şi neplătită asiguratului decedat se plăteşte soţului supravieţuitor, copiilor, părinţilor sau, în lipsa acestora, persoanei care dovedeşte că l-a îngrijit pînă la data decesului.

(3) Indemnizaţia de asigurări sociale neplătită la timp din vina organului care o stabileşte sau o plăteşte se plăteşte integral soţului supravieţuitor, copiilor, părinţilor sau, în lipsa acestora, persoanei care dovedeşte că a îngrijit asiguratul decedat.

Articolul 27. Termenul de prescripţie pentru plata

indemnizaţiei de asigurări sociale

(1) Indemnizaţia de asigurări sociale poate fi solicitată, în bază de acte justificative, în termen de 12 luni calculat de la data îndeplinirii condiţiilor de stabilire a acestei indemnizaţii, iar ajutorul de deces – din ziua următoare zilei de deces. Indemnizaţia pentru creşterea copilului pînă la împlinirea vîrstei de 3 ani solicitată după 12 luni de la data naşterii copilului se stabileşte retroactiv, dar nu mai mult decît pentru 12 luni premergătoare datei solicitării, dacă solicitarea a avut loc pînă la împlinirea de către copil a vîrstei de 3 ani.

(2) Indemnizaţia stabilită, dar neîncasată la timp se plăteşte retroactiv pe o perioadă de cel mult 3 ani anteriori datei solicitării.

(3) Indemnizaţia neplătită la timp din vina organului care o stabileşte sau o plăteşte se achită fără nici o limită în termen.

Articolul 28. Încetarea, suspendarea şi reluarea

plăţii indemnizaţiilor de asigurări

sociale

(1) Plata indemnizaţiei de asigurări sociale încetează începînd cu ziua următoare

sau, în cazul indemnizației prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. f), cu luna următoare celei în care beneficiarul:

a) a decedat;

b) nu mai îndeplineşte condiţiile legale pentru acordarea indemnizaţiei;

c) şi-a stabilit domiciliul pe teritoriul unui alt stat cu care Republica Moldova nu a încheiat convenţii de asigurări sociale;

d) a depus o cerere de suspendare a dreptului la indemnizaţie.

(2) Plata indemnizaţiei de asigurări sociale încetează în cazul obţinerii indemnizaţiei în baza unor documente false.

(3) Plata indemnizaţiei de asigurări sociale se suspendă pe perioada decăderii beneficiarului indemnizaţiei prevăzute la art.18 din drepturile părinteşti, abandonării sau plasării copilului într-o instituţie socială.

(4) Reluarea plăţii indemnizaţiei de asigurări sociale, suspendate potrivit alin.(3), se face la solicitare, începînd cu ziua următoare celei în care a încetat cauza suspendării.

(5) Reluarea dreptului la indemnizaţia prevăzută la art. 5 alin. (1) lit. f), suspendată potrivit alin. (1) lit. d) din prezentul articol, se face la solicitare, începând cu luna următoare celei în care a fost depusă o cerere în acest sens.

Articolul 29. Stingerea dreptului la indemnizaţie

pentru incapacitate temporară de muncă

(1) Asiguratul nu este în drept să primească indemnizaţie pentru incapacitate temporară de muncă în cazul în care:

a) îşi cauzează premeditat daune sănătăţii;

b) şi-a pierdut capacitatea de muncă în urma comiterii unei infracțiuni;

c) a urmat tratament forţat, conform hotărîrii judecătoreşti, cu excepţia persoanelor cu dizabilităţi mintale;

d) se află în detenţie sau în proces de expertizare medico-legală;

e) neglijează serviciile medicale sau de reabilitare care îi stau la dispoziţie;

f) prezintă acte false;

g) certificatul de concediu medical a fost anulat în modul stabilit de Ministerul Sănătății;

h) se deplasează peste hotarele ţării în perioada aflării în concediul medical, cu excepţia deplasării cu scop de tratament.

(2) Modul de restituire a sumelor plătite necuvenit se stabileşte de Guvern.

Articolul 30. Controlul privind acordarea prestațiilor

de asigurări sociale

Controlul privind corectitudinea stabilirii, calculului și a plății prestațiilor de asigurări sociale prevăzute la art.5 alin.(1) lit.a), achitate din mijloacele angajatorului, îl exercită Inspectoratul de Stat al Muncii, cu respectarea dispozițiilor Legii nr.131/2012 privind controlul de stat și ale Legii nr. 140/2001 privind Inspectoratul de Stat al Muncii.

[Art.30 în redacția LP25 din 20.02.25, MO135-138/17.03.25 art.131; în vigoare 17.04.25]

Capitolul III – *abrogat.*

Articolul 31. – *abrogat.*

Capitolul IV

DISPOZIŢII FINALE

Articolul 32. Recuperarea sumelor plătite necuvenit

(1) Funcționarii caselor teritoriale de asigurări sociale din a căror vină au fost stabilite şi plătite necuvenit sume de la bugetul asigurărilor sociale de stat, ca urmare a nerespectării prevederilor legislaţiei în vigoare, sînt obligaţi să le restituie.

(2) Sumele plătite fără temei legal, ca urmare a prezentării unor acte false, se reţin din contul beneficiarilor care le-au primit în mod necuvenit.

(3) Sumele nerecuperate de la beneficiarii decedaţi nu se urmăresc.

Articolul 33. Soluţionarea litigiilor ce ţin de aplicarea

prezentei legi

Litigiile ce ţin de aplicarea prezentei legi se soluţionează de Casa Națională de Asigurări Sociale sau Inspectoratul de Stat al Muncii, ale căror decizii pot fi atacate în instanţă de judecată, conform legislaţiei în vigoare.

Articolul 34. Intrarea în vigoare a prezentei legi

(1) Prezenta lege intră în vigoare la 1 ianuarie 2005, cu excepţia art.7 alin.(5) şi art.16, care intră în vigoare la data publicării.

(2) Guvernul, în termen de 6 luni:

a) va prezenta Parlamentului propuneri pentru aducerea legislaţiei în vigoare în concordanţă cu prezenta lege;

b) va aproba actele normative necesare punerii în aplicare a prezentei legi.

PREŞEDINTELE PARLAMENTULUI Eugenia OSTAPCIUC

Chişinău, 22 iulie 2004.

Nr. 289-XV.